

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217202140
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4217202140.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: E. M. nar. X.X.XXXX, bytom L. č. XX, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. so sídlom Račianska 69/B, Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len VÚB, a.s.) so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, v konaní zastúpenému advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o. so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takt

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 13.2.2017 domáhal proti žalovanému určenia, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 000097311070115 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 7.1.2015 je bezúročná a bez poplatkov. Ďalej žiadal, aby súd určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému z mesačnej anuitnej splátky č. 76 obsiahnutej v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ iba čiastku sumy 34,75 € a že žalobca nie je povinný zaplatiť žalovanému z mesačnej anuitnej splátky č. 76 obsiahnutej v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ čiastku sumy 98,12 €. Tiež sa domáhal určenia, že žalobca nie je povinný zaplatiť žalovanému jednotlivé mesačné anuitné splátky od splátky č. 77 (vrátane) až po splátku č. 119 (vrátane) obsiahnuté v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania. K podanej žalobe priložil zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 000097311070115 zo dňa 7.1.2015, výpis z obchodného registra žalovaného, predžalobnú výzvu zo dňa 6.2.2017 a podnet poškodeného adresovaný Národnej banke Slovenska zo dňa 9.2.2017.

2. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, so žalovaným uzatvoril dňa 7.1.2015 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,- €, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 119 mesačných splátkach po 140,97 € (z toho poistné vo výške 8,10 €). Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť bola v zmluve ustálená vo výške 15.810,56 €. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 10,49 %. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi Občianskym zákonníkom, konkrétne ustanoveniami § 52 a nasl., a tiež zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že predmetnú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov vychádzajúc z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, ďalej zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje identifikáciu výšky istiny, úrokov a poplatkov v konkrétnej splátke a v zmluve

je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. uvedená nesprávne aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Súčin 119 mesačných anuitných splátok po 132,87 € predstavuje sumu 15.811,53 €, avšak v čl. I. bod 3 zmluvy je uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť vo výške 15.810,56 €, čo je o sumu 0,97 € menej, než žalobca musí uhradiť. Berúc do úvahy uvedenú, považuje žalobca za preukázané, že RPMN je v zmluve určená nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ reálne zaplatí v 119 splátkach podľa zmluvy nie sumu 15.810,56 €, ale vyššiu sumu 15.811,53 €. Tento nesprávny údaj považoval za konanie žalovaného, ktorým „klamal/zavádzal“ spotrebiteľa o celkovej výške nákladov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť. Keďže zmluvu je pre nesprávne údaje potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má povinnosť uhradiť v prospech žalovaného iba dlžnú sumu istinu podľa zmluvy, a to bez poplatkov a bez úrokov, teda sumu 10.000,- €. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že predmetná zmluva o úvere je dojednaná v súlade s platným právom a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobcom podaný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval za nesprávny. V tejto súvislosti poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá nevyžaduje rozdelenie splátok na istinu, úroky a poplatky, čo napokon potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva o úvere obsahuje správne vypočítané údaje, je v nej aj správna výška RPMN i celkových nákladov spotrebiteľa. „Nesúlad“ medzi súčtom mesačných splátok a celkovou čiastkou úveru (s odchýlkou 0,97 €) je spôsobený jedine a výlučne matematickým zaokrúhľovaním čísel, keďže bez zaokrúhľovania by sa vypočítané čiastky nedali reálne zaplatiť. Žalovaný tiež poukázal na nedostatok naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, keďže vyriešiť otázku skutočnej výšky dlhu žalobcu možno len v konaní o žalobe na plnenie (rozsudok NS SR sp. zn. 8Cdo/251/2015 zo 16.3.2016). Podanú žalobu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. K svojmu vyjadreniu žalovaný priložil odpoveď Národnej banky Slovenska na podanie právneho zástupu žalobcu datovanú dňa 17.3.2017 ako aj prílohu: Stanovisko NBS k vybraným ustanoveniam Zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 23.5.2017 zotrval na svojom stanovisku, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, lebo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetné ustanovenie považoval za kogentné, od ktorého nie je možné sa odchýliť, a už vôbec nie v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, lebo tým by bolo porušené aj ustanovenie § 54 ods. 2 a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca v predmetnom podaní podrobne zdôvodnil, prečo neobstojí odkaz žalovaného na smernicu č. 2008/48/ES a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keď rozhodnutie Súdneho dvora EÚ pri výklade smerníc neumožňuje urobiť súdu výklad „contra legem“, ktorý by bol v rozpore s princípom právneho štátu a navyše Súdny dvor EÚ vykladá výlučne právo EÚ a nepodáva výklad národného práva. Konštatoval, že Slovenská republika prijala vlastnú právnu úpravu presahujúcu článok 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) smernice 2008/48/ES a touto úpravou sa treba riadiť. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je spotrebiteľa priaznivejší. Žalobca v tomto podaní zotrval na učenom skutkovom tvrdení o nesprávnosti údajov o výške RPMN a celkovej čiastke úveru, pričom uviedol, že je právne irelevantné, či sa nesprávnosť údajov uvedených v zmluve odlišuje hoci len o 0,01 €. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáha. Naliehavý právny záujem na určení považoval za daný, lebo žalobou na určení, že zmluva o poskytnutí úveru je bezúročná a bez poplatkov, sa predíde budúcej žalobe na plnenie nezákonných úrokov a poplatkov. Výklad žalovaného považoval za absurdný a ústavne neudržateľný, podľa ktorého by žalobca spotrebiteľ musel najprv zaplatiť žalovanému nezákonné poplatky a úroky a až po zaplatení by si mohol nárokovať ich vrátenie. Žalobcovi ako spotrebiteľovi by tým bolo odňaté právo domáhať sa ochrany svojich práv podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žalobou o určení, čo je v právnom štáte neprípustné. K tomuto podaniu priložil žalobca podanie NBS zo dňa 24.4.2017, odpoveď na list NBS adresovaný Slovenskej advokátskej komore zo dňa 12.4.2017.

5. Dňa 5.6.2017 doručil žalobca súdu podanie, ktorým rozšíril petit žaloby a žiadal, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 7.1.2015, pod. čl. III bod 6 v znení: „Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne

upravené v tejto úverovej zmluve, v spojení s čl. XII. bod 4. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom v znení: „Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom“ je ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. (Súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 CSP pripustil zmenu žaloby uznesením sp. zn. 14C/12/2017 vyhláseným na pojednávaní dňa 26.2.2018.)

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k replike žalobcu zotrval na svojich skutkových tvrdeniach obsiahnutých vo vyjadrení k žalobe. K svojmu vyjadreniu priložil informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS z 17.4.2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu a európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, ktoré podania boli poskytnuté žalobcovi a tento ich prevzatie potvrdil vlastnoručným podpisom dňa 7.1.2015. V podaní doručenom súdu dňa 13.7.2017 sa vyjadril k návrhu žalobcu, ktorým rozšíril petit žaloby o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Mal za to, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu žiadne neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje a táto je platným právnym úkonom.

7. Vo svojich ďalších písomných stanoviskách strany sporu zotrvali na svojich dovtedy prezentovaných skutkových tvrdeniach.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom prejednal spor v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil elektronickým podaním doručeným súdu dňa 8.2.2018. Po pripustení zmeny petitu v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 5.6.2017 a vypočítaní si prednesu právneho zástupcu žalovaného a po oboznámení sa s obsahom listín predložených stranami sporu, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 000097311070115 súd zistil, že túto uzavrel žalobca a žalovaný dňa 7.1.2015. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 10.000,- €, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 119 mesačných splátkach vo výške 140,97 € (z toho suma vo výške 8,10 € predstavuje poistné). Podľa zmluvy predstavujú celkové náklady žalobcu 5.810,56 € a celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, je v zmluve určená vo výške 15.810,56 €. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je v zmluve určená na 10,49 %, priemerná RPMN na 11,25 % a úroková sadzba na 9,90 %.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 26.2.2018 zotrval na vyjadreniach žalovaného prezentovaných v priebehu sporu. Poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu na území SR inicioval viacero sporov voči žalovanému, ktoré sú založené na totožných názoroch, ako tento spor. Konštatoval, že cieľom žalobcu je docieľiť, aby nemusel poskytnutý úver riadne uhradiť a preto podal žalobu na súd. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedol, že žalobca v priebehu sporu nešpecifikoval žiaden konkrétny prípad, kedy by došlo v zmluvnom vzťahu medzi stranami sporu výlučne k aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že v čase uzavretia zmluvy ustanovenia Občianskeho zákonníka mali prednosť pri ich aplikácii na predmetný zmluvný vzťah len v prípade, ak to bolo pre spotrebiteľa priaznivejšie. V závere doplnil, že uplatnený nárok na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky spadá do oblasti abstraktnej kontroly zmluvy, a takýto spor nepatrí do vecnej príslušnosti konajúceho súdu.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že úver poskytnutý mu titulom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 000097311070115 zo dňa 7.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov, pričom poukazoval predovšetkým na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu predmetnej zmluvy o úvere.

13. Súd vykonaným dokazovaním, preskúmaním uzavretej zmluvy vo svetle platnej a účinnej právnej úpravy dospel k záveru, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere je platným právnym úkonom a poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, podľa ktorého obsahová náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je splnená iba v prípade, ak je splátka v zmluve rozpísaná na jednotlivé zložky - istinu, úroky a poplatky. Podľa názoru súdu pri výklade ktoréhokoľvek ustanovenia o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy je potrebné vychádzať zo zásady, že formulácia zmluvy musí spotrebiteľovi umožniť jednoznačne a bez ťažkostí identifikovať podmienky zmluvy. Zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa treba považovať za jednu zo základných zásad spotrebiteľského práva. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. síce pripúšťa gramatický výklad, podľa ktorého by každá jednotlivá splátka mala byť rozpísaná na časti pripadajúce na istinu, úrok a poplatky, avšak takýto výklad neobstojí pri zohľadnení účelu právnej úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, a to ani pri posúdení kritériom prospechu spotrebiteľa. Pokiaľ by bolo totiž povinnosťou veriteľa uvádzať jednotlivé zložky splátky úveru iba tak, ako tvrdí žalobca, nemožno z dotknutej právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch zároveň dôvodiť povinnosť uvádzať celkovú výšku splátky, teda napr. celkovú mesačnú splátku úveru. Porovnanie miery zrozumiteľnosti vyjadrenia splátky úveru jednou sumou oproti vyjadreniu splátky dvoma alebo troma sumami svedčí jednoznačne v prospech jednoduchšieho spôsobu jedným údajom. Výpočet celkovej výšky splátky pri jej rozpise na istinu, úrok a poplatky by bol omnoho komplikovanejší, predovšetkým pri nerovnomernej amortizácii úveru, pretože by sa jednalo o matematickú operáciu s inými vstupmi, keďže by dochádzalo k zmene výšky zložky istiny a zložky úroku. Ak by úverová zmluva celkovú výšku splátky obsahovať nemusela, spotrebiteľ by k zisteniu výšky celkovej splátky, resp. k zisteniu, či sa jedná o konštantnú výšku splátok, dospel iba súčtom jednotlivých zložiek splátky pre každú jednotlivú splatnosť. Úmyslom zákonodarcu však sotva bolo stanoviť náležitosti spotrebiteľskej zmluvy tak, že by obsahovala množstvo číselných údajov a povinnosť vypočítať si celkovú výšku každej jednotlivej splátky prenášala na spotrebiteľa. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je preto potrebné vykladať tak, že v zmluve uvedená splátka úveru je dostatočne určená aj keď je vyjadrená iba celkovou výškou splátky, pričom takto uvedená splátka musí zahŕňať všetky veriteľom požadované plnenia, a nie len uvedením niektorých zložiek navodzovať dojem nízkej splátky. Prípustnosť vyjadrenia splátky iba celkovou výškou splátky nie je výklad contra legem, pretože dané ustanovenie neobsahuje gramatické vyjadrenie vylučujúce uvedenie tam vymenovaných zložiek splátky iba v súhrne jednou sumou.

14. Pokiaľ žalobca namietal rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poukazujúc na neprávne vyčíslenie hodnoty RPMN v zmluve, a to v neprospech spotrebiteľa. Súd preskúmal výpočet RPMN, kde pri výške úveru 10.000,- €, dobe splácania 119 mesiacov a výške mesačnej splátky 132,87 €, je RPMN vo výške 10,49 %. Rovnaká hodnota RPMN vyjde aj v prípade, ak by suma mesačnej splátky bola nižšia o 0,008 € (ktorá suma pri 119 splátkach predstavuje rozdiel v celkovej splatnej čiastke 0,97 €). Žalobca v tejto súvislosti neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal svoje skutkové tvrdenie o nesprávnosti výpočtu hodnoty RPMN v zmluve, ktoré skutkové tvrdenie žalovaný popieral.

15. S ohľadom na vyššie popísaný právny názor, súd dospel k záveru, že preskúmaná zmluva nie je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je žalobca ako dlžník povinný uhradiť poskytnutý úver v zmysle uzavretej zmluvy (teda okrem istiny je povinný uhradiť aj ostatné zo zmluvy vyplývajúce nároky (úrok, poplatky, atď.). Keďže súd nezistil preskúmaním zmluvy akýkoľvek rozpor s § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., podanú žalobu v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov ako aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, ktorú splátku a v akej výške je ešte povinný uhradiť žalovanému a ktoré splátky mu už nie je povinný uhradiť, ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o nesprávne vyčíslenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (ktorá bola uvedená v sume o 0,97 € nižšej než suma vyčíslená ako výsledok súčinu 119 splátok po 132,87 €), súd konštatuje, že zmluva údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom obsahovala (i keď v nesprávnej výške, ktorý rozdiel vznikol zaokrúhľovaním na dve desatinné miesta), preto nebola splnená podmienka v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ustanovenie pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovitosti úveru predpokladá úplnú absenciu tohto údaju v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nie uvedenie v nesprávnej výške.

16. Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj určenia, že zmluvné dojednanie upravené v čl. III bod 6 zmluvy je ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Žaloba o určenie právnej skutočnosti je prípustná, ak ju pripúšťa osobitný predpis. Tento uplatnený nárok podľa názoru súdu nepredstavuje spor v zmysle ustanovenia § 301 Civilného sporového poriadku o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, keď žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore neprichádza do úvahy. Súdu bola zachovaná možnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, avšak len v súvislosti so spotrebiteľským sporom (§ 298 ods. 1 CSP). Nakoľko súd preskúmaním uzavretej zmluvy nezistil existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, keď žalobcom špecifikované ustanovenie zmluvy o aplikácii ustanovení Obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy podľa názoru súdu nespĺňa charakteristiku takej zmluvnej podmienky, ktorú Občiansky zákonník definuje ako neprijateľnú, súd podanú žalobu i v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď v spore plne úspešnou stranou bol žalovaný. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).